

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-38/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
06. маја 2010. године**

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа, те УТВРЂУЈЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **окривљени Радивој Дарко,**
- **са браниоцем по службеној дужности адв. Војиславом Вукотићем.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет главног претреса је кривични поступак против окр. Радивој Дарка, због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из чл.144. КЗЈ, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТРЗ бр.9/08 од 11.03.2010. године.

Веће ће бити у саставу, судија Растко Поповић, председник већа, затим судија Винка Бераха-Никићевић и судија Снежана Николић-Гаротић, као чланови већа. Да ли је то јасно? Да ли има примедби неких на састав већа? Добро, хвала.

Да ли можемо да одржимо главни претрес, да ли сте сагласни?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес ЈЕ ЈАВАН.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите ту, Радивоје. Ви сте давали личне податке код истражног судије. Да ли има неких измена у личним подацима у односу на оне које сте давали?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја мислим да сам и тада рекао да ћу се преселити, али сам у истом месту, само на другој адреси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу прочитати сада личне податке које сте дали, па ако има неких измена, Ви ми кажите.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Радивој Дарко, је ли тако?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Гургула», је ли тако?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мајке Фадиле?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко Јелишиновић?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише Вујашиновић.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Лишиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лишиновић?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рођен у Вуковару 03.12.1969. године?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса је Сомбор, село Стапаре, је ли тако?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паје Станичкова 42?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, не, ту је измена, Краља Петра 129, Стапар, иако ми је дошао позив на ту, поштар је знао, јер ја сам обавестио и суд прошле године када сам био да ћу се преселити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на запснику код истражног судије, са изменом да сада станује на адреси.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Краља Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краља Петра.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: 129.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 129.

Краља Петра 129.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Код Попић Радета, Радивоја.

Код Попић Радивоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по занимању машински техничар?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењен, отац двоје малолетне деце?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршио средњу машинску школу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војску сте служили у Пожаревцу 1990. године?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна евиденција Општине Бели Манастир?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате одликовања? Да ли радите нешто, да ли сте запослени негде?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, тренутно не, пошто је овај случај такав да не може човек да планира ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега живите, како се издржавате?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Тешко, тако ради се тако по селу што има посла и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од привременог рада?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Издржава се од привременог рада.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико месечно зарађујете?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па ту негде до 20.000, 15.000, 20.000 динара, све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са месечним примањима око 20.000 динара.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам овде извештај из КЕ, из казнене евиденције из Хрватске.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, осуђени сте за тероризам, члан 236 Кривичног закона Републике Хрватске на затвор у трајању од 12 година. Међутим, 27.04.1998. године је опрост казне, то је вероватно неки Закон о амнестији.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: То сам и ја сазнао негде 2002., 2003. године да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате тај податак?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: И да то више не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Али сам дознао, рецимо, да постоји код њих у Хрватској, још и дан-данас, зато што имам пријатеље Хрвате и који су ми јавили да не смем дочекати власт због онога што сам радио, односно наоружавање. Ја се тога не стидим, али стидим се, уствари, малтене што сам Србин сада, зато што ми се приписује нешто што нисам урадио и да то цела моја породица и ја и цела моја породица испаштамо. То је жалосно, и да ми истражни судија прошле године када сам га питао шта да радим, он каже да се молим богу. А шта сада да радим?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Добро. Ја ћу Вас упозорити на Ваша права и обавезе у поступку, значи Ви сте окривљени у поступку. Имате право на браниоца. Да ли Вам је то изабрани бранилац, да ли је то бранилац од стране суда по службеној дужности? Да ли сте сагласни да Вас брани колега Вукотић?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, не морате да изнесете своју одбрану и да одговарате на постављена питања, уколико то не желите.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја немам шта да кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико будете то желели, знајте да све што будете рекли, може да се користи као доказ у кривичном поступку.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате дужност да пратите ток главног претреса, да износите чињенице и доказе у Вашу корист.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да постављате питања, стављате примедбе.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то јасно?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Јасно све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени поучен, упозорен у смислу члана 4, 89 и 318. ЗКП.

**Главни претрес почиње читањем оптужнице Тужилаштва за
ратне злочине, КТРЗ бр. 9/08 од 11.03.2010. године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу чл.46. став 2 тачка 3. и чл.265. став 1 и чл.266. Законика о кривичном поступку, те на основу чл.3. и чл.4. став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, пред тим судом подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

РАДИВОЈ ДАРКА, са личним подацима као у списима предмета,

Што је:

Дана 20.11.1991. године за време оружаног сукоба на територији тадашње Републике Хрватске, између оружаних снага ЈНА, јединица територијалне одбране и милиције «САО Крајина», са једне стране и полицијских и паравојних формација Републике Хрватске, са друге стране, а на подручју општине Тења, након оружаног сукоба код Сарвеша и Орловњака, између ЈНА, територијалне одбране Тења и милиције у саставу територијалне одбране Тења, с једне стране и хрватске војске, са друге стране, као припадник милиције у саставу територијалне одбране Тења, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба, противно одредбама члана 3. тачка 1-а) Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима (Трећа Женевска конвенција) од 12.08.1949. године, ратификована од стране Народне скупштине ФНРЈ од 1950. године («Службени лист ФНРЈ» број 24/50) и члана 4. став 1 и 2-а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II) од 08.06.1977. године («Службени лист СФРЈ» бр.16/78),

извршио убиство рањеног, а потом заробљеног Марјана Плетеша, припадника 130. бригаде Хрватске војске, који је као заробљеник пристао да учествује у непријатељствима и био онеспособљен за борбу услед ране

– повреде у пределу ноге, на тај начин што га је заједно са припадником милиције Бранком Стјепановићем извео из амбуланте у Тењи, у намери да их Бранко Стјепановић својим приватним возилом превезе до команде у Боботи, те током пута код месног гробља у месту Ћелије, након што је рекао Стјепановићу да заустави возило, из возила извео оштећеног Плетеша и у близини улаза у гробље, у њега испалио рафал из аутоматске пушке наневши му повреде по глави и целом телу, услед којих је код оштећеног Плетеша наступила смрт,

чиме је извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из чл.144. КЗЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је прочитана оптужница Тужилаштва за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели оптужницу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окривљени изјављује да је оптужницу примио.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли примили оптужницу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Да је исту прочитао и разумео.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да има браниоца, адвоката Војислава Вукотића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите дати данас одбрану?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Те да ће данас дати своју одбрану.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте оптужбу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, значи, дужност ми је да Вас питам, да ли признајете кривично дело које Вам се ставља на терет и да ли признајете кривичну одговорност?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Уз дужно поштовање, Вас и преминулог, то су ноторне лажи. Не могу признати нешто, ја тог човека у животу никада нисам видео. Како да признам нешто што нисам видео или некога? Тако да не могу једноставно, глупо је и јадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, имате право да у неометаном излагању изнесете своју одбрану.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па, не знам шта да кажем, једино Ви да питате. Једноставно, немам шта рећи, ово је, то су ноторне лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при ономе што сте изјавили?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: То су ноторне лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при одбрани коју сте дали код истражног судије?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, наравно, наравно, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мате нешто да додате што нисте рекли?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да питам у вези онога што је већ казао само. Јесте ли Ви на дан 20. новембра, да ли сте били у Тењу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тог дана био некакав сукоб, нека оружана борба у којој?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја не знам да ли је било 20-ог, али знам да је било отприлике средином новембра када је био напад на Селеш, не на Сарваш, као што сте Ви прочитали, Ви сте прочитали Сарваш, ја кажем Селеш, економија Селеш, овде се каже економија, код нас се каже то пустара или економија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је тада рањен припадник ТО Момчиловић, да ли се тога сећате?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је са њим било, где се он онда налазио након рањавања?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У амбуланти. Он је одвежен у амбуланту, ми смо остали на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте дошли да га посетите?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када, у које доба?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па, сада ја не могу да тврдим које доба је било, да ли је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, када је било то рањавање и сама борба?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Сама борба је била можда и негде пре подне, ми смо остали да, јер требало се ићи на Тењски Антуновац, пошто је та економија Селеш, иде Орловњак, Тења, Орловљак, Селеш, Тењски Антуновац. Требало се ићи на Тењски Антуновац, међутим, стало се на Селешу и сада смо се ми ту утврдили док не дође територијална одбрана, ми из полиције смо ту били. Сада, да ли је то било поподне или предвече када сам ја дошао у амбуланту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте дошли, то Вас и питам?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да ли је било поподне, негде четири, пет, шест, сада не могу тачно да кажем. Мислим, то је ипак било пре двадесет година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где се налазио овај Момчиловић?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У амбуланти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквој просторији, мислим, је ли тамо где доктор седи и прегледа или у некој другој просторији?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Мислим да да, мислим да је био баш на столу, на оном столу где доктор прегледа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли му је тада указивана нека помоћ или је само лежао?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја мислим да је лежао, мислим да је лежао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у каквом је он стању био?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Мислим да је био превијен, превијен, лежао је, на боку, чини ми се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је имао ране, да ли се то сећате?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не знам, мислим дебело месо, бутине, тако нешто, не могу то са сигурношћу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је по глави имао некакве ране?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још некога било?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па било је нас у станици милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не вас који сте дошли, него на том месту где је лежао Момчиловић, да ли је још неко био, још неки рањеник?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још било у тој борби где сте Ви учествовали?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и кажите ми, шта је било даље са Момчиловићем?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Он је остао ту, ми смо отишли у станицу милиције. Пошто је била поред станице милиције једна стара кућа, пошто су то углавном биле куће, то није била станица милиције, то су биле хрватска, како је била хрватска кућа у којој је била још једна кућа стара у којој смо ми спавали, појединци су некада спавали. Ја сам имао кућу своју наравно, али сам некада ту преспавао ако сам дежуран или ако идем у патролу, ту преспавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у каквој згради је била та амбуланта? Је ли то било у некој кући?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Исто кућа, исто кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је далеко станица милиције одатле?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па то је малтене, са једног краја на други крај села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели тог дана и пре борбе и након борбе Јову Ребрачу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам разумео он је командант. Да ли Вам је он наредио да идете у ту акцију?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, мој над, предодређени или надређени је био Грковић Бранко. Значи, Јован Ребрача је могао само Грковић Бранку да нареди, не мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Грковић Бранко то наредио да идете у ту борбу тога дана?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тога дана?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте њега после видели када сте дошли из амбуланта?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У станици?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па, видео сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било неког разговора о томе, да је неко заробљен?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ништа Вам о томе није причао?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, овај Стјепановић Бранко који се помиње у оптужници, да ли је и он био припадник те милиције као и Ви?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте њега видели тог дана?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, он је био дежурни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се он налазио?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Значи у дежурани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у борби, значи није био у борби?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, он није био у борби, он је био дежурни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли у амбуланту, да ли је и он долазио тада?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Мислим да није или је био пре или је био после, сада, за време када смо ми били, из станице Тркуља, не знам, Благојевић, неколицина нас, тада није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, током истраге сте говорили о томе, уопште прво да нисте били ту, да у то време да сте ишли у Србију.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја нисам рекао да нисам би у нападу на Селеш, ја сам рекао да сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да завршим, само да завршим.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Могу ја да завршим? Ви сте сада рекли да ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја нисам завршио питање, па када ја завршим.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли накнадно казали да у време када је овај човек био рањен, да тада јесте били ту?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Вас питам, када сте отишли онда за Србију у односу на то када је овај човек рањен?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Пред крај месеца, јер мој рођендан је 03. децембра и сваки пут, или 25. августа, од моје бивше супруге, тада девојке, увек смо били на те дане заједно, значи пред крај месеца сам отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред крај новембра?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: И Ви сте рекли да сам ја изјавио, не, него је мене истражни судија питао, где сте били средином и крајем, односно почетком децембра. Ја сам рекао, почетком децембра нисам био у Тењу, а средином јесам. Мислим, не знам зашто то није јасно сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Колега бранилац?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја се извињавам, да ли смем воду користити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, како да не, изволите.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Хвала.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Радивој, да ли знате, ко је Стјепановић Бранко?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли ми нешто више рећи о њему, где је радио, да ли је у то време био?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду, у реду, он је иначе био припадник полиције Хрватске, што за разлику од мене који ја нисам био, ја сам ушао у полицију као један од оснивача станице милиције. Тај дотични господин који је мољен био више пута од стране Грковић Бранка и Јована Ребраче као полицајац који је радио у саставу хрватске полиције пред те догађаје, он је био мољен да уђе у станицу милиције, што је он одбијао. А иначе, и мој отац је имао сукобе, и ја сам имао сукобе с тим човеком, односно са његовом децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили код истражног судије, то сте већ испричали.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: И верујем да је ово што се мени намеће, са његове стране, само један производ његов и ништа више.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, можете ли нам рећи, да ли је тај Стјепановић Бранко учествовао у овом нападу на Селеш?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, не, категорично тврдим да није, он је био дежурни у станици милиције. То знам, јер он никакве друге послове није вршио, зато што је имао јако пуно сукоба са Грковић Бранком због свог пића, зато што је долазио јако пуно пута у алкохолисаном стању да ради, што је Грковић Бранко говорио увек, «како дајеш ти као полицајац пример рецимо и «Гургули» или не знам ни ја коме, долазиш пијан на посао». И то ће вероватно Грковић Бранко и да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ове борбе, када сте отишли у станицу милиције, да ли сте тада видели овог Бранка Стјепановића у станици милиције?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, он је био у дежурани. То је била нека нус просторија у тој кући са стакленим вратима помичним и са степенице директно то су направили као дежурана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се удаљавате од микрофона, не знам да ли ће добро да се чује.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, да, извињавам се, овај, тако да, мораш га видети када улазиш у станицу полиције, видиш га, тако да, у ниједној, сем у нападу на нови део Тења он није учествовао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А приликом Вашег одласка из станице милиције у амбуланту да посетите овог рањеног друга Момчиловића, да ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, имам приговор, није сведок рекао да је из станице милиције отишао у амбуланту него је рекао из борбе.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја сам рекао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, он је рекао је из станице милиције.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па не могу ја у пуној.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Он је рекао да је био у станици.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја сам био у станици милиције и из станице милиције смо ми колективно отишли у амбуланту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Да ли је можда овај господин Стјепановић ишао са Вама?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, не, он не може кад је он био дежурни, како он може напустити своје радно место.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А добро пре овог догађаја и после ове борбе која је била, да ли сте Ви имали било какве контакте са сведоком пре или после овог догађаја, ове борбе и то? Да ли сте ишли можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видео с њим, или шта?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли сте се видели с њим, мислим у том смислу?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Морам га видети ако долазим у станицу милиције, морам га видети, морам рећи идем доле да легнем да зна да смо ту или да сам ја ту, пошто је било доле, слагаћу шест или осам кревета, чини ми се тако између шест и осам кревета.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, а ван станице, ван те дужности које сте обављали?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, никад се нисмо дружили на крају карајева, мислим не разумем стварно питање да ли сам се ја виђао с њим.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли сте га негде срели, да ли сте имали било какав?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па срео сам га у станици милиције у дежурани.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, разумем то. Можете ли нам рећи, за то време док сте боравили у тој станици милиције, да ли је ту довежен неки рањеник или не?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Колико ја знам нико није довежен уопште или је можда је довежен док сам ја спавао доле, ја то не могу да тврдим, ја знам за онај период кад сам ушао у станицу милиције и кад сам отишао у амбуланту и вратио се да ту никога није било сем дежурног Стјепановић Бранка.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Можете ли нам нешто рећи о томе да ли сте Ви са Стјепановић Бранком или пак са члановима њихове породице пре ових догађаја или после имали некаквих сукоба, не знам неприлика?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, ја сам то већ рекао у првом свом исказу да сам имао са његовим.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ако можете мало шире да објасните то, ја знам да сте рекли?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја сам имао сукоб, ја сам то рекао и први пут, ја сам имао сукоб са његовим синовима пошто смо ми били старији момци, односно његова деца су у то време била ја мислим не више од 14, 15, 16

година и то је било негде 1993., 1994. година, сад тачно не знам, то су момци, односно момчићи који су се хтели доказивати и та група момака, не само мене из друштва, чак и Русић Предраг чини ми се који се сад налази у Енглеској је рањен у руку од стране те групе, и тај момак пре тог догађаја са пред мојим нападом, после тога је био случај, што је вероватно познато и вама у јавности, било је да је један момак из њиховог друштва убио у Даљу, у дискотеци четворо, петоро људи, не знам ни ја, то је исто из исте те екипе и после је рањен Русић, на шта сам ја Бранку рекао нека смири своју децу, чак сам ја изјављивао да ћу да се и осветим, што на крају крајева и нисам, нити бих, мислим било па прошло је.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Молим.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Радивој, као што у списима предмета постоје неки подаци да сте Ви пре овога догађаја, односно те борбе и свега, улазили у неке хрватске куће?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па сваки полицајац је улазио у хрватске куће ради провере.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па Вас питам да ли је то тачно?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Јесте.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И ако јесте можете ли да ми дате неко објашњење?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па јесте, чак сам зарадио и ожиљак на десном уху, пошто ме је један Хрват, тад смо га ми звали Шваба, да ли је био то човек Швабо или је радио у иностранству, ударио са сатаром, ја га нисам убио. Мислим имам чак у војној болници у Вери, где је била војна болница у Вери ја сам ишао на шивење уха, тражила се радио станица по селу и ми смо ушли у кућу, човек је узео сатару и напао ме, имам и сведоке за тај случај.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли рећи, ако се сећате наравно, да ли је тада неко приликом тих улазака био са Вама или сте то?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, ја сам рекао да, да био је са мном.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А шта су у ствари били разлози за то?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Разлог је био тражење радио станице пошто је нас тукла хаубица нон-стоп, тачно премести се штаб с једне локације на другу, одмах та хаубица тражи и онда смо ми мислили да је неко од Хрвата који су остали у селу да неко дојављује позицију и штаба и полиције и амбуланте, само је била тражена радио станица. Никад нико није био од тих хрвата ни тучен, чак сам ја, ето ја кажем ја сам добио ожиљак за цео живот.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И на крају још једно или два питања везано за Ваш рад у тој полицији, односно милицији тада, можете ли да објасните када је престао Вама тај, кад сте Ви напустили или престао и те околности како је дошло до тога и да ли је то било на Ваш захтев?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: На мој.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Или су Вас можда у неком поступку искључили из борбе?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не. Ја сам отишао, не могу да тачно период да утврдим да ли је то био, односно да кажем, да ли је то био јануар или фебруар 1992. године, ја сам отишао, пошто се бавим фудбалом и пре рата, отишао сам у «Динамо» панчевачки, пошто ми је тадашња девојка, после жена, живела у Панчеву и ту је мени био плус да би отишао оданде. Ту је и мој отац, покојна тетка сви су негодовали то моје учешће, односно нису волели да будем ту пошто сам син јединица, да се извучем из те целе приче и ја сам, сад не могу тачно да кажем да ли је то био јануар или је фебруар, значи ја сам самовољно напустио станицу милиције и да је то апсурдно што ја читам или да ми неко говори да сам ја добио отказ од станице милиције.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала лепо, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама. Само да Вас питам прво када су почели оружани сукоби у Хрватској на том терену?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Оружани сукоби су почели у Борову Селу после маја, сад да ли је био 04. или 05. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године, је ли тако?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, 1991. године, а у селу Тењу је почео први напад, односно на кућу, сад Жељко, ја не могу рећи тачно, породица Радаковић и ми смо из села старог, то је било у новом насељу 29. јуна, 29.06. тачно, негде око пола осам за дневник је нападнута кућа, ми смо из старог Тења одмах кренули јер смо чули, телефони су тада радили, једноставно отишли смо да бранимо, односно да одбранимо и одбранили смо те две породице које су се налазиле у једној кући. Учествовали смо можда нас 10-ак, 15 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да нам појасните само то формирање тих оружаних снага, српских оружаних снага у том делу Хрватске, значи кад је то почело, које су биле оружане формације?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Видите, ја сам био у војсци 1990. године, што је Вама исто познато. После светског првенства у Италији, то никад нећу заборавити, гледао сам вести у Пожаревцу у сали где се показује моје село и праве барикаде, што је у мени изазвало чуђење и бес и онда сам чуо и молио тад водника или заставника да ме пусти кући да видим шта се дешава, на шта су ме и пустили. Дошао сам у село, питао сам шта је, рекли су почели су Хрвати да пале жито, сламу по селу и да су се људи почели организовати, правити страже код својих њива, код својих, чак шта више и кућа, тако да ја сам био фактички вратио се, требао сам играти ту фудбал у Београду, на шта сам ја уз неку моју глупост и тадашње инсистирање бивше девојке да не идем и шта ја знам, нисам отишао, кад сам дошао

онда сам се укључио у тај СДС и тако је све кренуло, чување страже, патролирање без ичега, по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец био?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па то је било још, то је било негде пред нову годину 1990. на 1991. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у полицију сте ступили тек?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У полицију стам ступио малтене међу првих дана, јер ја сам био, Грковић Бранко, покојни Смиљанић, Момчиловић Мирослав, само мало, Грковић, Момчиловић, Смиљанић, Станић и ја ми смо били први пет милицајаца који смо оформили станицу милиције у Тењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у периоду од тог краја 1990. године док нисте формирали то како сте се организовали, како је то било, јесте ли имали неко наоружање?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, ми смо добили буквално наоружање у које сам ја, ја се не стидим тога, ја сам ишао у Сомбор, чак и Жељко Ражнатовић је довозио оружје, којег сам ја упознао можда десетак дана пре тога испред његове куће, посластичарнице «Ари» у Београду, нисам ни знао ко је тај човек све до момента кад је он дошао у село, односно ја сам их сачекао у Борову Селу на скели, чак је и наследник Шошкоћанина - Илић инсистирао да они остану у Борову Селу због Вуковара и шта ја знам, на шта сам ја негирао и звао штаб мој и једноставно тражио и он је инсистирао да иде на Тење због Осијека и близина Осијека Тење пошто је то 3 км, 2,5-3 км, тако да укључен сам био малтене у све а тај део је, Тење је добило наоружање, мислим да је добило две или три ноћи пред тај први напад, значи негде око 25., 26. је дошло наоружање, 27. у врх главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, први оружани сукоб је био 25., 26?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Није то био оружани, то је било наоружавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само наоружавање?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Кад су се Срби наоружали, а при томе су се Хрвати дебело наоружавали једно годину дана, што смо ми гледали, буквално смо гледали сандуке наоружања обичним људима да се истоварају у њихова дворишта, испред њихових кућа, ми смо то знали, односно и видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да Вас питам које су оружане формације српске биле тамо на тој територији? Значи, ви сте били полиција, је ли тако?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте били у оквиру територијалне одбране или цивилна?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, не, то је цивилна полиција, то је била цивилна полиција која је касније ушла у састав САО Крајине, односно полиција САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: САО Крајина? Добро, кажите ми за оружане формације, прекинуо сам Вас?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Биле су, било је много, било је и добровољаца, било је и што су викали и «Шешељеваца» и «Вуковаца», било је и Арканових људи, било је територијалаца, било је војске, било је резервиста, било је јако пуно униформи у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали униформе неке, неке ознаке, капе, наоружање?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не. Прве униформе буквално, ми смо били, имам ја чак и снимак са РТС-а где дајем интервју, ја мислим да сам био у некој, неким фармеркама, у мојим каубојкама, тада што се носило, значи прве униформе буквално донео је Жељко негде средином седмог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године исто?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, 1991. године и од тада су, онда је донео једне униформе, они су имали друге, па је онда донео друге униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то биле униформе СМБ оне?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, не СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: То су биле маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, чини ми се тамне маскирне униформе на којима није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамно плаве или?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве или зелене маскирне?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Зелене, тек касније можда и два, три, пет, четири месеца смо оно касније добили плаве униформе и прва сликања су се десила можда ту негде у децембру месецу кад се освојило цело Тење, онда су прве, чак шта више имам ту фотографију, те фотографије у плавим униформама за исказнице, јер ми смо имали буквално исказнице које су направљене у провидном, у кеси које су биле захефтане и с тим сам путовао у Београд, носио пиштољ, све, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поменули сте пиштољ, од оружја шта сте имали?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Пиштољ и аутоматску пушку, прво «томсона», па онда аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, осим ове борбе за Селеш и Орловњак, јесте ли учествовали још у неким борбама?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, после?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: И пре и после, у децембру сам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте код истражног судије на који начин је то било, на који начин сте учествовали итд., као пешадија је ли тако?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да, само тако, па нисмо друкчије могли јер тад није било ни аутомобила полицијских.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грковић Бранко је био командант полиције, је ли тако, а Јово Ребрача командант Територијалне одбране?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био главни у Тењу, ко је био командант целе Тење, да кажем?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Па Јован је био претпостављени, чак је био сукоб, који је био сукоб касније са Жељком Ражнатовићем, јер Жељко је противио се некој власти, на шта је и отишао из Тења, што је Јово децидирано тражио да буде ред, закон, да не могу они да раде шта хоће пошто је Жељку погинуо и шурак тадашње супруге Шалета, чини ми се Шалета Вукотић у насељу, онда је Жељко је био тада разјарени бик оно, тешко га је могло савладати било шта, тако да је био, чуо сам да је био сукоб, ја нисам присуствовао, да је Јово децидирано тражио да он напусти село. Е, сад да ли су то истините приче или нису, ја то не знам, ја сам само тако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто, било шта у вези Марјана Плетеша, да ли сте чули нешто, да ли неке информације, било шта о његовој судбини на који начин је погинуо?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Не, ја сам први пут упознат са тим именом и презименом и сликом тог човека овде прошле године исто у мају месецу кад сам био, ја мислим да је мај био, тако да уопште ништа не знам за тог човека, никад га у животу нисам видео. Зато је мени, то је потрес, то је ноторна лаж. Ја јесам оно што јесам, ја не стидим се тога нити, како да кажем, нити то негирам оно што јесам, али оно што нисам не могу да кажем да сам некога видео или да сам нешто направио оно што нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок Ребрача и Момчиловић су говорили да нисте сами напустили полицију него да сте протерани, фактички да сте истерани?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Добро, ја опет кажем да постоји Грковић Бранко или постоје, чак шта више и моја супруга и тада девојка да сам ја самовољно отишао и чак сам од Сузић, Сузић је био тајник у клубу Тења, тражио исписницу и питао сам Грковића да ли ако самовољно напустим станицу, ако сутра не успем да се вратим поново у полицију, на шта је он рекао, нема, мала је вероватноћа тако нечега, тако да Ви то можете све истражити на крају крајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате ли шта је са Грковићем, имате ли неке информације где се налази?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја сам се чуо са Грковићем и са Јовом Ребрачом кад сам изашао из притвора, једанпут сам се чуо с њима и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адресу неку?

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја знам да је Грковић Бранко, чини ми се да је у, не чини ми се него да је у Новом Саду, у Ченеју, а да ради у «Спенсу» као обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам је рекао и Јован Ребрача кад је саслушаван као сведок али нема нека адреса итд? Добро, то ћемо покушати да утврдимо касније. Чланови већа? Ништа, можете да седнете. Хвала.

Питања више нема.

Добро, то што се данашњег главног претреса тиче, планирано је било саслушање окривљеног.

Следећи главни претрес је заказан 08.06. и 09.06., то је наставак, значи 08. и 09.06.2010. године ће бити саслушање сведока. Значи, то је доказни поступак, с тиме што смо за 08.06. заказали сведоке Јована Ребрачу и Момчиловић Мирослава, то су ови сведоци који су нам овде у Србији, а за 09.06. смо ове сведоке, значи из Хрватске – Стјепановић Бранка, Даниловић Зорана, Даниловић Душанку и Шалајић Божицара.

Значи, 08. и 09. јуни у 09:30 часова, иста судница, судница број 4.

Видите замену да обезбедите ако Вам је баш неопходно да идете.

Ако је то то, 08. и 09. јун у 09:30 часова.

Довршено у 10:20 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА